Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36486
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

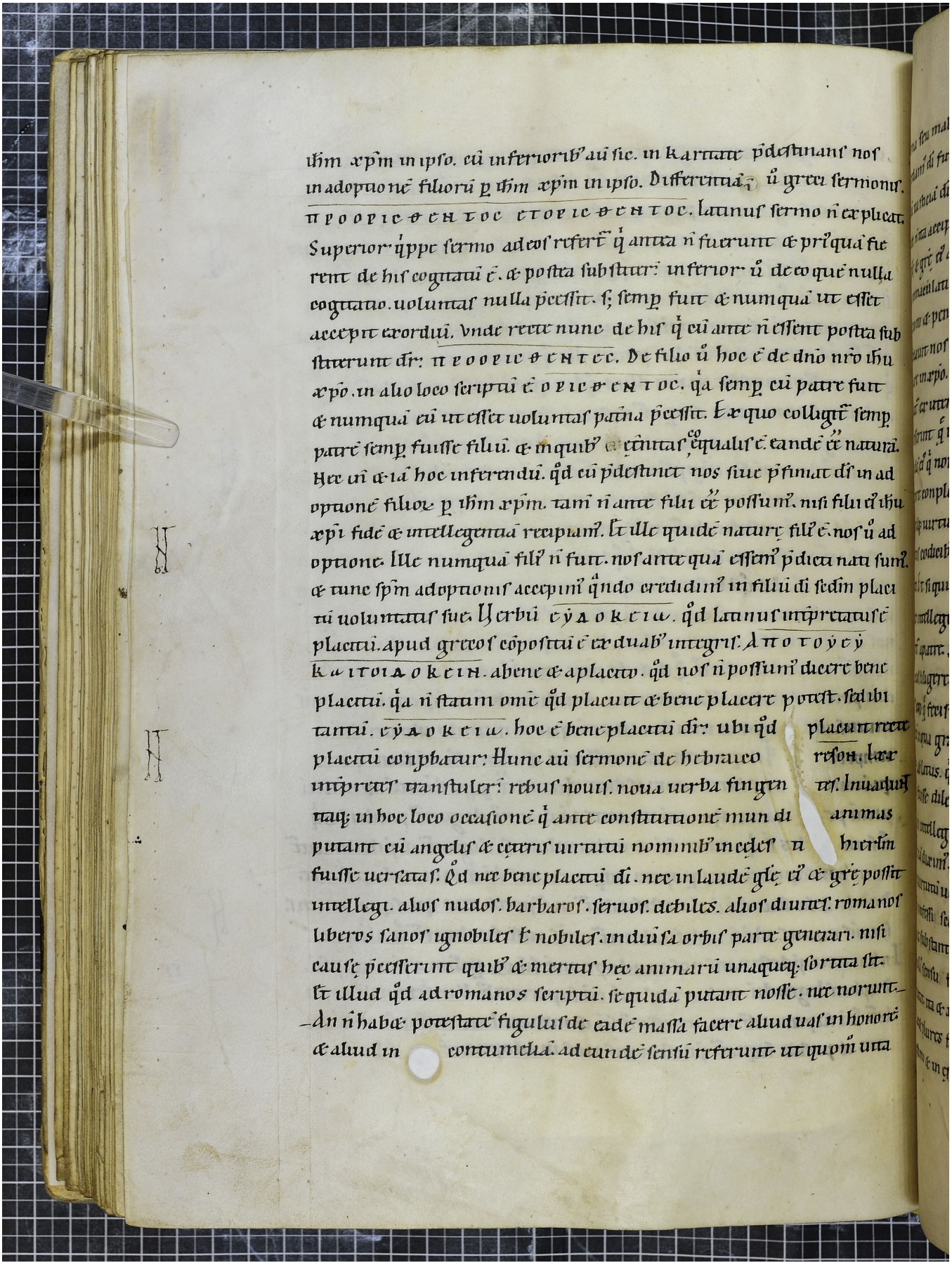

ihm xp̃m in ipso. cũ inferioribꝫ aũ sic. in karmate p̃destinans nos
in adoptionẽ filiorũ p ihm xp̃m in ipso. Differentiã ũ greci sermonis.
προορισθεντος ετοριμασθεντος. latinus sermo nõ explicat.
Superior q̃ppe sermo adeos referẽ q̃ antea nõ fuerunt æ priq̃a fue
rent de his cogitauit ẽ. æ posita substituit inferiora ũ deo quẽ nulla
cogitatio. uoluntas nulla p̃cessit. s; semp fuit æ numquã ut esset
accepit exordiũ. Vnde recte nunc de his q̃ eũ ante nõ essent posita sub
stituerunt dr. προορισθεντες. De filio ũ hoc ẽ de dño nr̃o ihu
xp̃o. in alio loco scriptũ ẽ ορισθεντος. q̃a semp cũ patre fuit
æ numquã eũ ut esset uoluntas patria p̃cessit. Ex quo colligit semp
patrẽ semp fuisse filiũ. æ in quib' ẽ tãtas, ẽq̃alis ẽ. eandẽ ẽ naturã.
Hec cõ æ ia hoc inferendũ. q̃d eũ p̃destinet nos siue p̃finat dr in ad
optionẽ filioꝝ p ihm xp̃m. tamẽ nõ ante filii ẽ possum. nisi filii ẽ ihu
xp̃i fidẽ æ intellegentiã recipiam. Et ille quidẽ naturę filii ẽ. nos ũ ad
optionẽ. Ille numquã filii nõ fuit. nos ante quã essem p̃dicta nati sum.
æ tunc sp̃m adoptionis accepim. q̃ndo credidim. in filiũ di secũm placi
ti uoluntatis sue. Verbũ εὐαρεστεῖν. q̃d latinus int̃pretatus ẽ
placeri. apud grecos cõpositũ ẽ ex duab' integris. ἀποτοῦ εὐ
καιτοιαρεστεῖν. abene æ aplacito. q̃d nos nõ possum dicere bene
placeri. q̃a nõ statim omẽ q̃d placuit æ bene placere potest. sed ubi
tamen. εὐαρεστεῖν. hoc ẽ bene placeri dr ubi q̃d placuit recte
placeri conpbatur. Hunc aũ sermonẽ de hebraico reson. lxx
int̃pretes transtulerũ rebus nouis. noua uerba fingen tes. Inuadus
taq; in hoc loco occasionẽ q̃ ante constitutionẽ mun di animas
putant eũ angelus æ ceteris uirtutibus nominib' inceder e hierũ
fuisse uersatas. Q̃d nec bene placeri dr. nec in laudẽ gl̃ię cũ æ gr̃ę possit
intellegi. alios nudos. barbaros. seruos. debiles. alios diuites. romanos
liberos sanos ignobiles & nobiles. in diuisa orbis parte generari. nisi
causę p̃cessissent quib' æ meritas hęc animas unaquęq; sortita sit.
Et illud q̃d ad romanos scriptũ. se quidã putant nosse. nec norunt.
An nõ habæ potestatẽ figulus de eadẽ massa facere aliud uas in honorẽ
æ aliud in contumeliã. ad eundẽ sensũ referunt. ut quoñ una